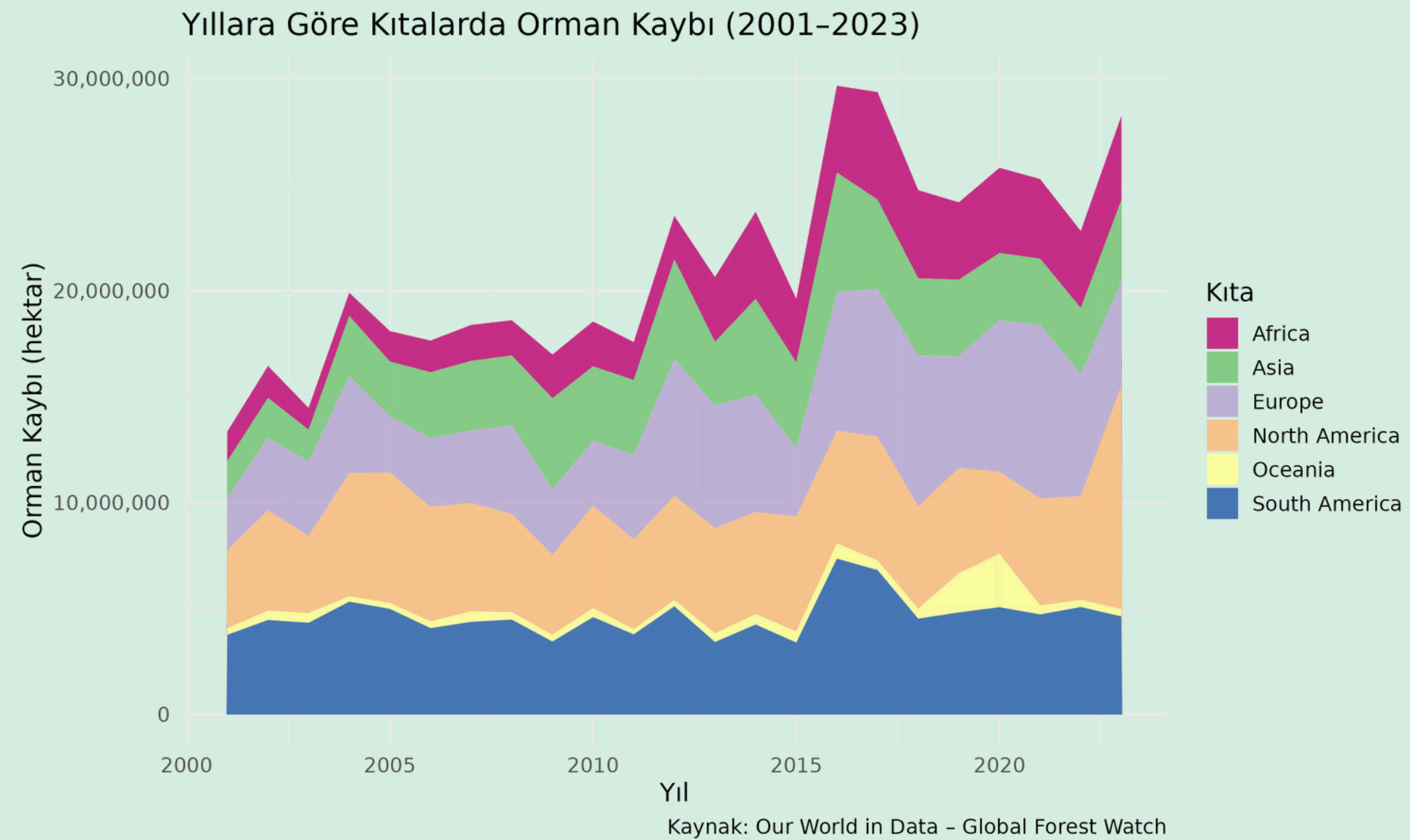

KÜRESEL ORMAN KAYBI (2001–2023)

Küresel ölçekte orman kaybı, iklim değişikliği, biyolojik çeşitlilik ve çevresel adalet açısından kritik etkiler doğurmaktadır. 2001–2023 dönemi incelendiğinde, orman kayıplarının dağılımı kıta, ülke ve sosyoekonomik düzeylere göre belirgin farklılıklar göstermektedir. Bu poster çalışması, söz konusu dönemdeki orman kaybı eğilimlerini çeşitli grafikler aracılığıyla görselleştirerek karşılaştırmalı olarak sunmaktadır.

Bu alan grafiği, 2001 ile 2023 yılları arasında kıtalarda gerçekleşen toplam orman kaybını yıllık bazda göstermektedir. Güney Amerika ve Afrika, tüm dönem boyunca en yüksek kayba sahip bölgeler olarak öne çıkmaktadır. 2016 yılında kıtasal bazda kayıp miktarının zirveye ulaştığı gözlemlenmektedir. Grafik, kıtalar arasında zamanla artan bir eşitsizliği ve sabit artış trendlerini ortaya koymaktadır.

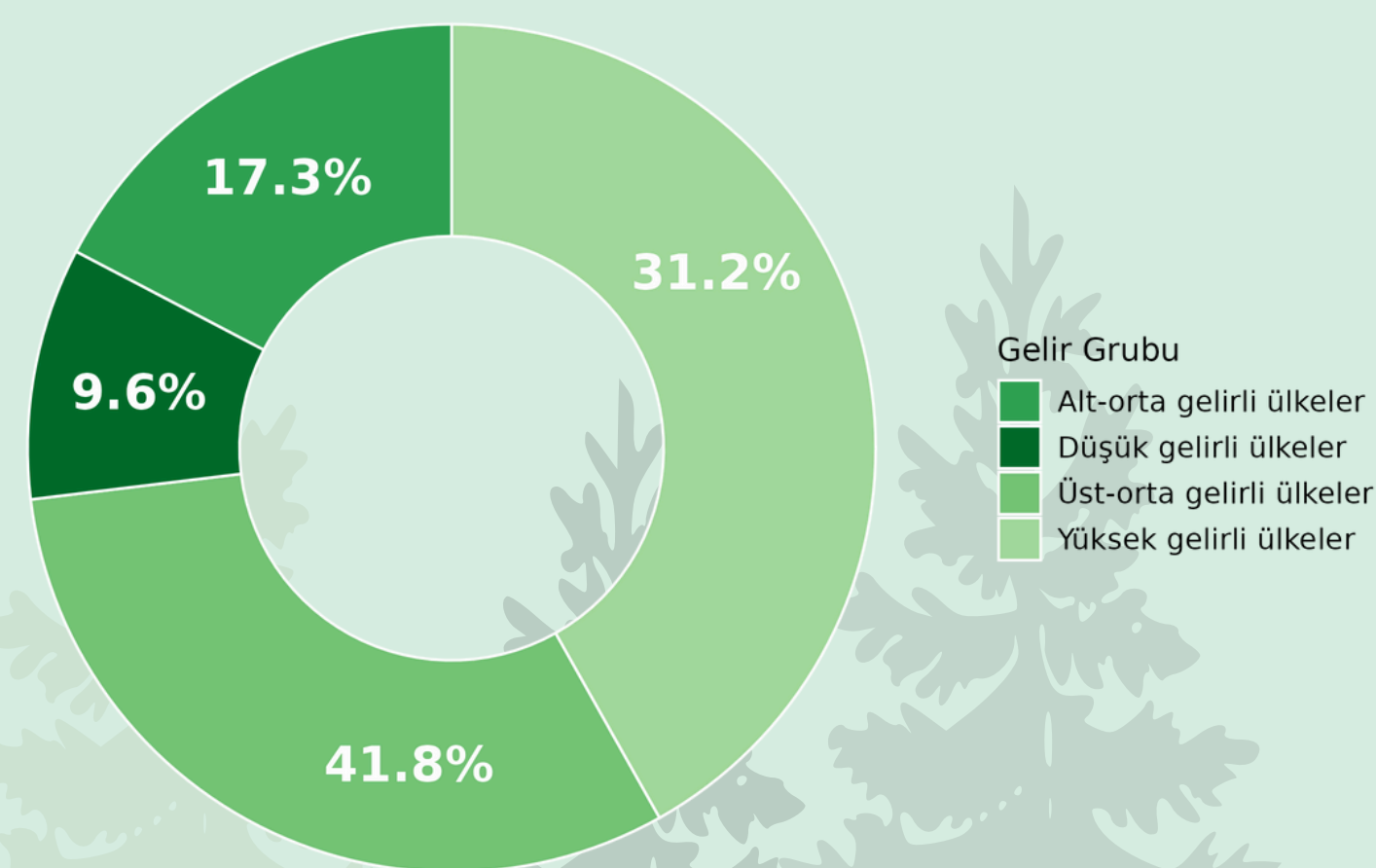

2001–2023: En Yüksek Orman Kaybı Yaşayan 20 Ülke (Treemap)

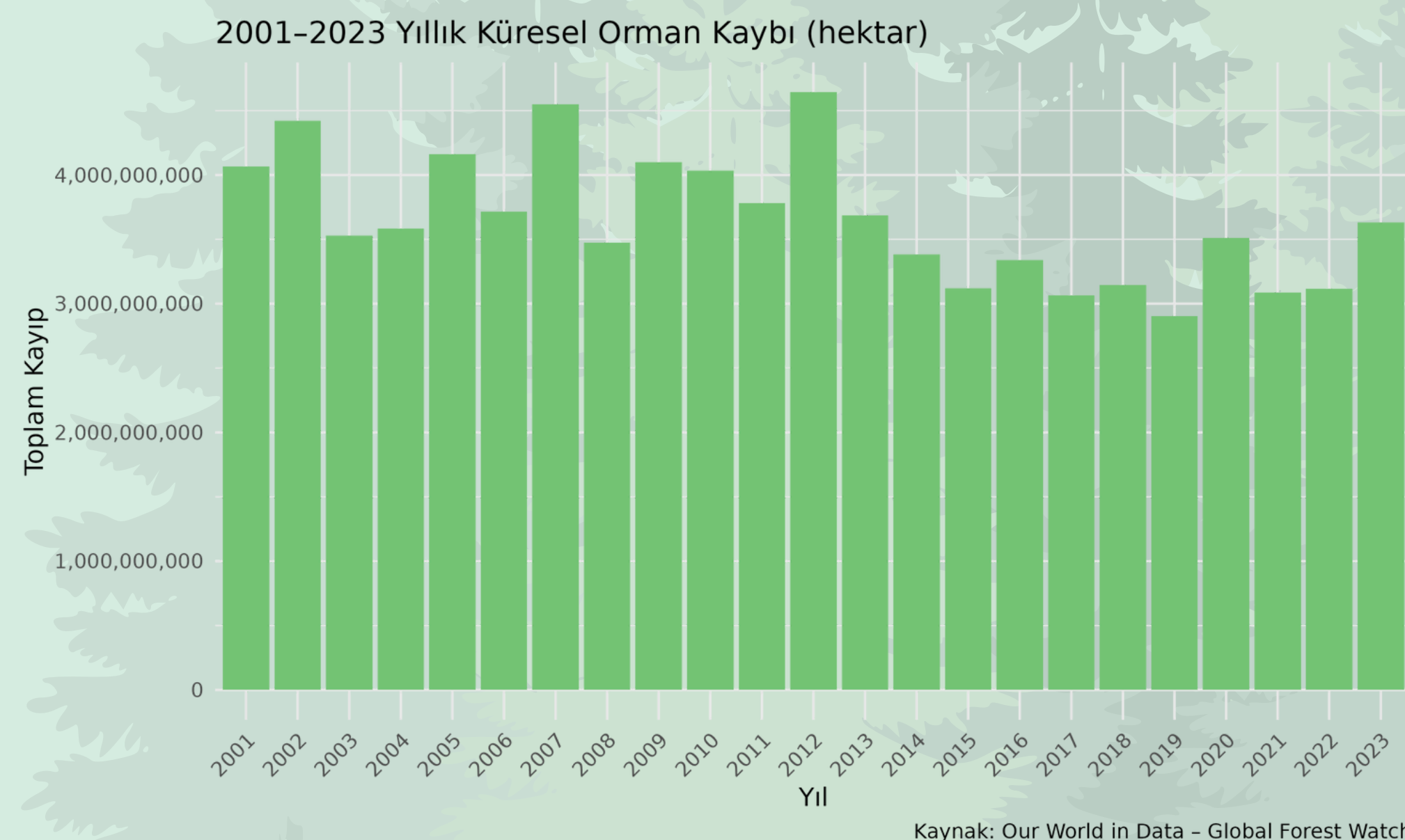

Ülke düzeyindeki orman kayıplarını alan büyüklükleriyle kıyaslamaya imkân tanıyan bu görselleştirme, veri yoğunluğunu hızlı ve etkili şekilde aktarmaktadır. Gelişmekte olan bazı ülkelerin büyük orman kayıplarıyla öne çıktığı görülmektedir. Grafik, görsel hiyerarşi içerisinde hangi ülkelerin daha çok risk altında olduğunu vurgular.

2023 Yılı Gelir Gruplarına Göre Orman Kaybı Dağılımı

2023 yılına ait verilere göre orman kayıplarının en büyük kısmı yüksek gelirli ülkelerde gerçekleşmiştir. Bu durum, ekonomik gelişmişliğin çevresel baskıyı azaltmak yerine yoğunlaştırabileceğini ortaya koymaktadır. Düşük gelirli ülkelerdeki toplam kayıp oranı görece düşük olsa da, kayıplar genellikle biyolojik çeşitlilik açısından hassas bölgelerde meydana gelmektedir.

Yıllık bazda küresel orman kaybı karşılaştırıldığında, 2007, 2012 ve 2023 yıllarında dikkat çekici artışlar gözlemlenmektedir. Özellikle 2012 yılında kaybın zirve yapması, dönemsel çevresel baskıların etkisini yansıtmaktadır. Her ne kadar bazı yıllarda düşüş eğilimi görülse de, genel olarak kayıpların yüksek seyrettiği anlaşılmaktadır. Bu görselleştirme, orman kayıplarının zaman içindeki dalgalanmalı yapısını ve istikrarsızlığını ortaya koymaktadır.